

слабостите. Нищо не са прилепва и оумножава, като $\epsilon\tau\theta\upsilon\sigma\iota\sigma\mu\zeta$; той ϵ истинната алигорія (обясненіе) на исторіята Орфеова*), защото той стрѣва да са клататъ камените и оукротава дивните звѣри; $\epsilon\tau\theta\upsilon\sigma\iota\sigma\mu\alpha$ ϵ дѣха на чистотата, и кѣзъ него истинната не бы можѣла да надивіе.

Олимпъ не остави да мѣ оутече така лесно Япекидъ; достигна го и наче да мѣ говори;

„Не са чѣда, Япекиде, чи самъ ти досажденъ, чи ти размѣтвамъ мысалите, чи са оудболавашь и са коришь надъ пространньия океанъ (море) на небѣрїето и на темнотата: не са чѣда за това; но имай малко терпѣніе. Бди и моли са и темнотата ще са разнесе ебрата ще оутїхне, и Богъ каквото ϵ ходилъ нѣкога по Самарійското море, ще ходи и по оукротенньите долги за да дойде да спасе дѣшата твоя. Вкрата наша въ началото има много трѣдове, а послѣк ни плаща стократно презъ даровите и Благотворенїята нейны; та ти досажда за малко време; но послѣк ти отплаща соеъ кѣземертїе.“

О! соеъ такива обречанїа, рече Япекидъ сзрдито, еждньите чловѣцы въ сичките вѣ-

---

*) Орфей еше лироигратель (цигѣларъ) и долопоклонскій.